PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Hänellä oli sorvi, vintti täynnä töitä. Menin katsomaan ja kysyin, saanko mäkin kokeilla. **SORVAAJA TAPANI MARJANEN, LUVIA**

17.10.12

Aurinko nousee

Helsingissä kello 8.06
ja laskee kello 18.04
Oulussa kello 8.18
ja laskee kello 17.47
Utsjoella kello 8.34
ja laskee kello 17.19

Päivän sana

17.10. Mooses teki pronssista käärmeen ja pani sen tangon päähän. Kun ne, joita käärmeet olivat purreet, katsoivat pronssikäärmettä, he jäivät eloon. 4. Moos. 21:9
18.10. Tekin olitte ennen Jumalasta vieraantuneita ja häntä kohtaan vihamielisiä, kun elitte pahojen tekojenne vallassa. Kol. 1:21

Nimipäiviä

Tänään keskiviikkona: Saana, Saini
Huomenna torstaina: Satu, Säde, Luukas

Mietelause

Kauneus, todellinen onni ja aito sankaruus vaeltavat äänettömin askelin.

Wilhelm Raabe

MERKKIPÄIVIÄ

80-VUOTIAS

Eläkeläinen, maanviljelijä **Toivo Kivimäki** 17.10. Sysmä. Juhlat perhepiirissä.

75-VUOTIAS

Agronomi **Heikki Tiirikkala** 17.10. Hämeenlinna. Perhepiirissä.

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen
Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituksessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*.

KOULUPÄIVÄKIRJA

Kunpa jaksaisimme

Hän oli jo 16-vuotiaana likkana taidekesän luovan kirjoittamisen kurssillani. Monien kurssikesien jälkeenkin olemme pitäneet yhteyttä. Nyt sain häneltä viestin: kirjoittajaoppilaani oli valmistunut maisteriksi ja nuori nainen oli saanut heti vuoden jakson äidinkielen opettajana kotikaupungissaan.

Viesti kertoo, että jo ensimmäisinä kuukausina ihannetyö on tuntunut rankalta. Itsearvio on reilu: johtunee kokemattomuudesta. Ja siitä, että koulutyön ohessa on muutakin tointa. On oppilashuoltoa, vaikeita tilanteita, konfliktien selvittämistä.

Hän kertoo, että koulumaailma tuntuu menneen aika hurjaksi. ”Minäkin olen joutunut tilanteisiin, joissa joutuu pohtimaan, miten mennä vaikkapa tappelutilanteiden väliin”, hän sanoo. Voin aavistaa, miten tuo punapää-runotyttö pärjäisi koulun koviksien keskellä!

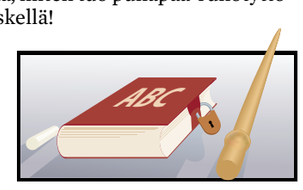

Ja sitten oppilaiden vanhemmat valittavat, miten heidän lapsiaan kohdellaan epäoikeudenmukaisesti koulussa. Usein oppilas on eri persoona koulussa ja kotona, varsinkin nykyisin.

Kerronpa esimerkin. Kun olimme kevätpäivänä pyörälenkillä kohti valtion edustuskartanon Königstedtin tamminurmikkoa, jossa söisimme eväät, eräs poika yritti sillalla suistaa tytöt pyörineen Vantaanjokeen. Iltapäivällä selvitimme, miten alaluokkalaisten pyöriä koulun pihalla oli rikottu. Niinpä sama poika hurrasi, kun sanoin, etten pysty saamaan selville rikkojaa. Taisin tietää syyllisen.

Mutta illalla pihaan ajoi isä poikineen. Pyysin sisään. Minulle yritettiin selittää, miten epäreilusti hänen poikaansa oli kohdeltu. Niinpä ystävällisesti pidin lyhyen katsauksen tapauksista, kun isä ja poika istuivat vaivaantuneina sohvalla. Sanoin, että asia on selvitetty eli jäänyt selvittämättä, kukaan ei ole syyllinen, mutta nyt mennään eteenpäin. Sanoin kuitenkin tiukasti, että et taida tuntea poikaasi niin hyvin kuin minä näissä kouluhommissa. Isä myönsi.

Meistä tuli pojan kanssa hyvät ystävät (eikä se johtunut siitä, että isä oli tehnyt kirjailijatalomme sähkösuunnitelman).

Kerran poika tuli kotiini, kainalossa oli taulu, jonka nimi oli Laiva on ajanut liian pitkälle. Kun hän pääsi Vapaaseen taidekouluun, hän tuli usein käymään, söimme täytettyjä paahtoleipiä, joimme teetä ja keskustelimme elämästä ja taiteesta.

Sitten postilaatikkoon oli tuotu kutsu Suomenlinnaan hänen näyttelyynsä. Samalla muistui mieleeni kuvistunti ammoin. Poika ei saanut mitään aikaiseksi, ja tunnin lopulla sitten kysyin, onko ongelmia. Hän sanoi että olisiko suurempi paperi. Menimme varastoon, hän halusi pulpetinkannen kokoisen kartongin. Parin viikon aikana hän pyysi jäädä väliaikoina tekemään työtä. Sen nimi oli Ruisrock.

Työ oli pitkään koulun seinällä. Kun keväällä käärimme sen rullalle, sanoin, että säilytä se, hylkää vaikka vintille. Näin, että hänellä taitaa olla merkillinen tulevaisuus, en vain tiedä, mikä.

Niin, kaksi oppilasta, äidinkielenopettaja-runotyttö ja taidemaalaripoika, joista kuullaan vielä. Toinen kiltti kuin kotikissa, toinen itseään hakeva häirikkö. Kunpa opettaja jaksaisi ajatella, että usein virheiden kautta syntyy jotakin. Ja että hänen luokassaan he saattavat istua vierekkäisissä pulpeteissa. Lahjakkaita molemmat.

MATTI SUMMANEN
on vantaalainen kirjailija ja opettaja.

matti.summanen@pp1.inet.fi

MENOT

Hiustenhoitoilta Ulvilassa. 18.10. klo 18–20. Parturi-kampaaja Tuula Rajainmäki kertoo hiuksista ja niiden ongelmista. Ilta on avoin ja maksuton kaikille asiasta kiinnostuneille. Kahviraha kolme euroa. Nuorisotila Kalle, Leineperintie 7 B.

Sunnuntaitanssit Tammelassa Valkeaniemen pirtillä 21.10. klo 17–21. Valkeaniementie 1, 30100, Forssa. Esiintyjänä Juhani Virta. Tanssiliput 10 euroa. Järjestää Tammelan Eteläinen Maamiesseura Ry. *www.valkeaniemenpirtti.fi*.

Sorvaaja Marjasella ei ole salaisuuksia

Tapani Marjanen ei piilottele tietojaan ja taitojaan, vaan hän haluaa innostaa nuoret sorvauksen pariin. Äskettäin ilmestyneessä kirjassaan hän esittelee töitään.

MARKKU VUORIKARI

Taitaja Tapani Marjanen sorvaa puusta, jopa hirven sarviluusta, miltei mitä vain.

LUVIA (MT)
”Jos yksikin 18–28-vuotias saa tästä kirjasta kipinän puunsorvaukseen, toinen suuri tavoitteeni on toteutunut”, kirjoittaa **Tapani Marjanen** kirjansa Syyt ja sorvaukset, iloksi ja opiksi esipuheessa.

Muitakin mahdollisuuksia uusien sorvaajien syttymiseen on. Marjasella oli hiljakkoin työt näytillä synnyinkuntansa Köyliön Tuiskulassa. Lastun lennätystä tuli 40 vuotta täyteen.

Mies kertoo ja näyttää työhuoneessaan auliisti, kuinka voiveitsen varteen syntyy irtorengas tai kuinka puusta saa sorvattua kuulakärkikynän kuoret tai enkelin.

Ensi suvena juhannuksen jälkeisellä viikolla Marjanen vetää viikon sorvauskurssit Eurajoen kristillisellä kansanopistolla. ”Minä vien sinne täältä vehkeitä ja lainaan osan ammattikoululta.”

Hyvä oppi-isä

Marjanen sanoo olevansa taitaja, ei taiteilija, vaikka sitäkin nimitystä moni on valmis käyttämään miehen töitä kotiateljeessa tai kirjan sivuilta tutkiessaan.

Käytännön suoranuottista puutaitoa miehelle karttui monilta suuriltakin sahoilta kunnossapito- tai käyttöpäällikön töistä. Puuteollisuusteknikon opit hän sai Kotkasta vuosina 1969–1970.

Marjanen sai ensimmäiset sorvioppinsa Kyrön Karinaisista maanviljelijä-puuseppä **Arvo Laaksoselta**. ”Hän teki maanviljelyksen sivuammattina puisia vaateripustimia, ihme kyllä sekä OTK:lle että SOK:lle.”

”Hänellä oli sorvi, vintti täynnä töitä. Menin katsomaan ja kysyin, saanko mäkin kokeilla.”

Puun kauneus tulee hyvin esiin Tapani Marjasen sorvaamissa munissa. Kokoelmassa on nyt 83 eri puulajia.

Tuolla tuokiolla on varmaankin oma osansa Marjasen auliuteen jakaa tietoa.

Kahvan irtorengas somistaa katajaisia voiveitsiä.

Puuta tulee ja lähtee

Marjasen sorvaaminen on tullut vuosien saatossa ihmisten tietouteen puheista, joulumarkkinoilta, kursseilta ja näyttelyistä.

”Meiltä kaadetaan iso omenapuu, tarvitsetko puuta”, kysyy tuttava.

Joku joutuu kaatamaan katajia rakentamisen tieltä, ja Marjanen saa sorviinsa mieluisinta puulajiansa.

Asiakkaita tulee myös kertoen että ”mää tarttisin semmosen...” Marjanen tarkentaa asian, ja kohta lentää lastu. Valokuvaajalle syntyy puinen linssinsuojus. **Oili**-vaimon toiminimi myy tuotteita esimerkiksi joulumarkkinoilla.

”Oikeastaan mun maailmani on ollut puu 40 vuotta”, taitaja pohtii. Vapaa-aikanaan ketterä mies suunnistaa. Yhtäkään Fin 5 -rastiviikkoa ei ole jäänyt käymättä, ensimmäinen oli vuonna 1984.

Bridgen peluu kiinnostaa yhtä paljon kuin rastienkin haku. ”Kummastakaan en ole mitään oppinut”, hän nauraa.

Marjasen sorvauskirjan ensimmäinen iso tavoite oli ”tehdä muisto lapsilleni ja lastenlapsilleni papan töistä”.

JUHA AALTOILA

HEVOSELÄMÄÄ

Kaksi opetettavaa

Hupi eli talvisodan syttyessä kolmatta talveaan. Se oli opetettava varsa. Itse olin kahdentoista vanha ja opetettava myös. Hupin opetus jäi sinä talvena tekemättä, mutta minulle oppia kertyi.

Isä lähti syksyllä sotaan. Muu perhe, äiti ja kolme alaikäistä, jäi huolehtimaan syrjäisen metsätorpan karjasta ja askareista.

Toisena hevosena meillä oli Vappu, lähes kahdenkymmenen ikäinen valakka. Se oli joskus loukannut toisen takajalkansa, joka oli jäänyt nivelestä kankeaksi. Kävelyä vaiva ei haitannut, mutta paksussa hangessa jalka ei noussut terveen lailla.

Rehunajot sujuivat kuitenkin hyvin. Vappu veti heinähäkkiä ja Hupi ulkoili mukana. Se lähinnä juoksenteli ympäriinsä, heitteli takapäätään ja piehtaroi lumessa. Meistä ei oikein ollut antamaan sitä oppia, jota varsa sinä talvena olisi tarvinnut.

Myllymatkat sujuivat Vapun kanssa kovasta talvesta huolimatta.

Joitakin pulmiakin oli. Ensinnäkään en millään jaksanut nostaa täyttä kaurasäkkiä rekeen. Enkä toisaalta täyteen myllykamariin mennessäni tiennyt, koska jauhatusvuoroni oli.

Ensimmäinen ongelma ratkesi sillä, että otin ensin säkin täyteen ja jaoin sitten kahteen säkkiin. Täysiä säkkejä tarvittiin, koska myllyn tulli maksettiin säkkiluvun mukaan.

Jauhatusvuoron suhteen auttoi mylläri Stenroos. Hän käsi odottaa lämpimässä ja lupasi hoitaa jauhatuksen, koska olin ainoa poikanen joukossa.

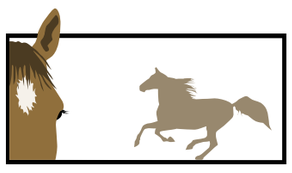

Kerran myllyltä tullessa Vappu astui kovalta rekitieltä harhaan ja kaatui. Hankea oli kinostanut metrin verran riukuaitojen väliin, eikä hevonen päässyt ylös.

Muutaman kilometrin päässä asui onneksi nuori mies, joka ei sairauden takia ollut sodassa. Hän auttoi luomaan lumen hevosen vierestä. Sen jälkeen kuoppaan pantiin lamuskareki, johon Vappu jaloista käännettiin. Naapurin hevosella reki vedettiin suulin lattialle, ja Vappu peiteltiin yöksi. Aamulla hevonen saatiin taas pystyyn.

Hupin opettamisessa alkoi uusi vaihe talvisodan jälkeen, kun isä palasi.

Ensiksi Hupi oli leikattava valakaksi.

Eläinlääkäri Rasmus oli isän kertoman mukaan leikannut poistetun kiveksen halki ja siivuttanut. Yhden siivun eläinlääkäri oli syönyt ja kehunut hyväksi. Sitten hän oli tarjonnut siivua isälle, jolle se ei kuitenkaan maistunut.

Hupista kasvoi kookas mutta solakka hyvä työhevonen. Se oli hyväluonteinen, ihmisrakas ja vireä. Mitään vikurin oireita sillä ei ollut. Toisaalta se oli kovin menohaluinen ja kovasuinen. Poikasen oli vaikea hillitä sen menoa ohjaksilla.

Seuraavana keväänä isä lähti jälleen sotaan. Työt jäivät taas meidän kotiin jääneiden tehtäväksi. Ensimmäinen koettelemus oli niittokoneen ajo, jota jouduimme Hupin kanssa molemmat opettelemaan.

Vappu ja Hupi olivat epäsuhtainen pari: toinen vanha köntys ja toinen turhankin virkku. Heinät saatiin kuitenkin tehtyä. Elonkorjuun ajaksi isä pääsi työlomalle ja syystyöt tehtiin.

Syksyllä Vappu vietiin teurastamon autoon. Koko perhe oli vesissä silmin saattelemassa.

Seuraava talvi olikin oikea nuoren hevosmiehen korkeakoulu. Talvi tuli aikaisin, ja rekipelit otettiin käyttöön. Tehtiin vain välttämättömät ajot, kuten rehunajot ja myllymatkat.

Hupi oli jatkuvasti liikunnan puutteessa, joten se ajoon päästessään yritti mennä tuulispäänä. Ohjaksista kiskomisella ei ollut mitään vaikutusta. Koetimme juoksuttaa Hupia pihassa, varsinkin ajoa edeltävinä päivinä.

Keväällä isä palasi sodasta ja minun elämäni helpottui. Varsinaista hevosmiestä minusta ei koskaan tullut. Yleensä koetin välttää hevosajoja. Sotaväkeen menin kuitenkin hevosvetoiseen tykistöön. Pärjäsin ihan hyvin sillä kokemuksella, jonka oli Hupin kanssa kerännyt. Koetin kuitenkin valita aina rauhallisimman hevosen.

Hupin kanssa tiemme erosivat, kun muutin kotoa. Hupi palveli kotona vanhuuteen asti ja oli tavattoman hyvä työhevonen. Muistan sitä edelleen lämmöllä.

RISTO LIETEPOHJA
Salo

WWW.MAASEUDUNTULEVAISUUS.FI

Löydä ystävä verkosta tai tekstiviestillä

Mies hakee naista
(tunnus, viesti, telealue, ikä)
10584 siisti varakas mies etsi nättiä naista. k-s Oulu 40
10583 hei, olen komea ja fiksu sinkkumies köyliöstä ja haen ystävää samankaltaista itselleni. Häme 43
10577 Komeaksi kehuttu pitkä ja tumma kasvinviljely tilan isäntä etsii kumppania jonka kanssa jakaa arjen ja pyhän. Vaasa 25
10576 Hei, savuton rauhallinen kiltti luonteinen maajussi etsii sinua mukavaa puheliasta emäntää joka viihtyy maaseudun rauhassa. Uusimaa 42
10575 Moi! Maalla kasvanut tuleva viljatilan isäntä etsii seuraa mukavasta tytöstä. Toivottavasti olisit itsekin maalta kotoisin ja mielellään lapseton. 178/95. Turku ja Pori 34
10567 Hei! Iso käsipari etsii vastinparia kaikkeen kivaan.. Miel. puutarhassa viihtyvä, uuden luoja, mikset jo vastaa! Turku ja Pori 54
10564 hei! eikö tosiaan löydy maaseudulle haluavaa ja samoja perusasioita omaavaa naista? olen rehellinen luotettava urheilullinen suht raitis maajussi? Mikkeli 33
10563 32v. viljatilan isäntä, lapsirakas, raitis ja rehellinen. etsii sinua rehellinen ja elämän arvot omaava nainen 25-35v. tositarkoituksella. Turku ja Pori 32
10562 Hei. Raitis 37v maajussi etsii naista elämän kumppaniksi. Vastaa, jos vähänkää kiinnostaa... Mikkeli 37
10561 Raitis ja luotettava maajussi (metsä /viljatila) etsii todellista sydänystävää turvalliseen kainaloonsa. Oulu 53

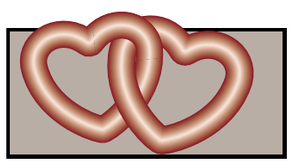

Nainen hakee miestä
(tunnus, viesti, telealue, ikä)
10581 Aikuiselle naiselle etsitään aikuista miestä, elämän polkua eteenpäin yhdessä kulkemaan. Elämänarvot kohdallaan, toista kunnioittaen ja rakastaen odotan sinua. Mikkeli 46
10580 Wanted! Sinä hauska ja aito maalaismies, haluan tutustua juuri sinuun ;) Turku ja Pori 28
10578 Liikuntaa harrastava, elämäniloinen ja huumorintajuinen lehmityttö etsii omaa maajussia! Turku ja Pori 32
10573 Hei sinä 50-63 -v tosimies! Olet työtätekevä, siisti, savuton, riski, reipas ja vapaa. Tanssitaito iso+. 160/70 vapaa rotunainen varttoo viestiäsi. Oulu 55
10571 Hei olen maalla syntynyt ja kasvanut ulkoilusta pitävä nainen p-savosta. Etsin rehellistä luonnosta pitävää miestä ystäväksi. Kuopio 54
10565 Etsin 45-57v. maatalon miestä joka haluaisi rehevän naisen loppuelämäksi rinnalleen. Olen 156/98 ja asun Raumalla. Turku ja Pori 56
10560 maalla asuva nainen hakee maalla viihtyvää rehtiä, rehellistä miesystävää. Olen töissä käyvä, nuorekas nainen 58v. Satakunta/Vars-Suomi Turku ja Pori 58

Mies hakee miestä
(tunnus, viesti, telealue, ikä)
10568 frendii ehkä jotain enemmän. Oon poika pohjoisest.. etsin sua 18-35v maaseudun poika. Toivon että oot sinut itses kans. AK Uusimaa 28

Ohjeet
Ystävää etsimässä -palvelu toimii verkossa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*-osoitteessa. Oman ilmoituksen palveluun voi jättää joko tekstiviestillä tai netissä. Tekstiviestillä jätetyt ilmoitukset julkaistaan keskiviikkoisin Päivästä toiseen -sivuilla, kaikki ilmoitukset löytyvät netistä.

Kännykällä ilmoitus jätetään tekstiviestillä numeroon 173172. Viestin alkuun kirjaimet YS ja sen jälkeen haun kohde (esim. MN, katso lista alla), oma suuntanumeroalue, ikä ja ilmoitusteksti. Tiedot erotetaan välilyönnillä. Vastausviestin mukana tulee ilmoitusnumero, jolla voi poistaa ilmoituksen.

Ilmoitukseen vastataan lähettämällä ilmoittajalle tekstiviesti numeroon 173172. Kirjoita viestin alkuun kirjaimet YS ja sen jälkeen ilmoituksen numero sekä haluamasi viesti. Erota tiedot välilyönnillä toisistaan.

Tarkat ohjeet palvelun käyttöön löytyvät nettisivuilta.

Viestin hinta on 1,90 euroa ja maksimipituus alun tunnustietoineen 160 merkkiä.

Haku
MN = Mies hakee naista
NM = Nainen hakee miestä
MM = Mies hakee miestä
NN = Nainen hakee naista

MT